

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.III.20.039/2026/5.

A felperes:

Felperes1 (Cím2)

A felperes képviselője:

Bihari Ügyvédi Iroda (Cím4; dr. Bihari Krisztina)

Az alperes:

Alperes1 (Cím1) **Az alperes képviselője:**

Némethy Ügyvédi Iroda (Cím31, dr. Némethy Barbara)

A per tárgya:

szerződés érvénytelenségének megállapítása és jogkövetkezményei

Az elsőfokú bíróság és fellebbezett határozatának száma:

Tatabányai Törvényszék 13.P.20.048/2025/28. számú ítélete

A fellebbező és a fellebbezés sorszáma:

felperes 29. sorszámú beadványa

Ítélet

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 26.860 (huszonhatezer-nyolcszázhatvan) forint másodfokú perköltséget.

Felhívja a felperest, hogy 15 napon belül – leletezés terhe mellett – fizessen meg 171.904 (százhetvenegyezer-kilencszáznégyszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket és ezt az elsőfokú bíróságnál igazolja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Tényállás

[1] Az alperes jogelődje mint hitelező és a felperes mint adós 2008. szeptember 22-én szerződésszámla számon devizaalapú fogyasztói kölcsönszerződést kötöttek a felperes forgalmi rendszámlájú személygépkocsija megvásárlásának finanszírozására 2.250.000 Ft kölcsön összegre havi fix konstrukció alapján azzal, hogy a törlesztőrészletek száma 120, azok összege havi 33.150 Ft és az összes törlesztőrészlet 3.978.000 Ft. A felek egyidejűleg opciós és adásvételi szerződést is kötöttek. Az alperes fizetési késedelemre hivatkozással a szerződést 2016. október 3-án felmondta. A felperes a szerződés alapján összesen 4.147.998 Ft-ot fizetett meg az alperesnek.

[2] Az elsőfokú bíróság 13.P.20.054/2017/125. számú ítéletével megállapította, hogy a kölcsönszerződés érvénytelen, azt a határozathozatalig érvényessé nyilvánította és kötelezte a felperest az alperes javára 1.411.283 Ft és annak 2017. július 4-től járó kamatai megfizetésére, valamint kötelezte az alperest a gépkocsi törzskönyvének a felperes részére való kiadására. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[3] A Győri Ítéltábla Pf.IV.20.111/2021/6/I. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit, azaz az érvénytelenséggel jogkövetkezményeinek levonása körében hatályon kívül helyezte. Az elsőfokú bíróság a 13.P.20.231/2021/16. számú új ítéletével kötelezte a felperest az alperes javára 1.073.046 Ft és annak 2017. július 4-től járó kamatai megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A Győri Ítéltábla a Pf.III.20.067/2023/16/I. számú végzésével az elsőfokú bíróság újabb ítéletét is hatályon kívül helyezte. Az elsőfokú bíróság ezt követően hozta meg a jelen fellebbezés tárgyát képező újabb ítéletét.

A kereset és ellenkérelem

[4] A felperes végleges keresetében elsődlegesen eredeti állapot helyreállítása, másodlagosan a határozathozatalig történő hatályossá nyilvánítás címén az alperest 1.922.675

Ft és ennek 2016. október 3-tól járó törvényes késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Eredetileg perköltség címén az ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (továbbiakban: régi IM r.) alapján jogszabály szerinti ügyvédi munkadíj megállapítását kérte. A felperes jogi képviselője a felperessel 2025. december 18-án kötött ügyvédi megbízási szerződést 2026. január 9-én csatolta és a 2026. január 19. tartott utolsó tárgyaláson előadta, hogy keresetet változatlanul fenntartja, álláspontja szerint 100 %-ban pernyertesnek minősül.

[5] Az alperes végleges ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte elévülésére hivatkozással. Másodlagosan kifejtette, hogy legfeljebb hatályossá nyilvánításra kerülhet sor, valamint vitatta a kereset összecsúszását, mivel állítása szerint a felperes a szerződésre csak 4.147.998 Ft-ot teljesített.

Az elsőfokú bíróság döntése és indokai

[6] Az elsőfokú bíróság 2026. január 19-én meghozott ítéletével – a másodlagos hatályossá nyilvánításon alapuló kérelmet alaposnak ítélve – kötelezte az alperest 1.897.998 Ft és ennek 2017. február 9-től járó kamata megfizetésére; ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest a felperes részére 78.861 Ft elsőfokú illetékből és 619.797 Ft ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére. Felhívta a felperest lelet terhével 35.460 Ft elsőfokú illeték megfizetésére.

[7] Ítéletének indokolásában a perköltséget illetően megállapította, hogy a felperes 98,7 %-ban lett pernyertes. A felperes javára ügyvédi munkadíj címén megítélt perköltség vonatkozásában részben fogadta el a felperes által 26. sorszám alatt benyújtott ügyvédi megbízási szerződést, mivel az 2025. december 18-án kelt és kizárólag a jövőre vonatkozik, visszamenőleg nem alkalmazható. Abból csak 85.000 Ft + Áfa (bruttó 107. 950 Ft) tárgyalási költséget fogadott el a 2026. január 19-i tárgyalásra vonatkozóan. A sikerdíjat emellett azért is megalapozatlannak tartotta, mert a felperes nem lett egészében pernyertes.

[8] Erre tekintettel a felperesnek járó ügyvédi munkadíjat a régi Ükr. 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján jogszabály szerint állapította meg. A pertárgyértéket a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) Pp. 21.§ (1) bekezdés alapján a végleges keresettel érvényesített követelés értékével egyező 1.922.675 Ft-ban határozta meg. A jogszabály szerinti ügyvédi munkadíjat a jelen elsőfokú eljárásra 96.134 Ft-ban, a korábbi elsőfokú eljárásra 66.542 Ft-ban, a megismételt eljárásra az alapeljárás szerinti ügyvédi munkadíj 50%-ának megfelelő 33.271 Ft-ban állapította meg. A két másodfokú eljárásra az ítéltábla által a felperesnek megállapított 163.710 Ft-ba és 222.040 Ft-ba (összesen: 385.750 Ft) beszámította az alperes javára megállapított 25.400 Ft + 44.450 Ft (összesen: 69.850 Ft) költséget, így azt 315.900 Ft-ban határozta meg. Mindezek alapján a felperesnek az alperestől járó ügyvédi munkadíjat mindösszesen 619.797 Ft-ban állapította meg (96.134 Ft + 66.542 Ft + 33.271 Ft + 315.900 Ft + a 2026. január 19-i tárgyalásra járó megbízási szerződés szerinti díj 107.950 Ft összege).

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[9] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítéletnek a felperes részére ügyvédi munkadíj címén megítélt perköltségre vonatkozó rendelkezését kérte megváltoztatni akként, hogy azt az ítéltábla emelje fel 1.500.000 Ft + Áfa (azaz bruttó 1.905.000 Ft) ügyvédi munkadíjból és tárgyalásonként 85.000 Ft + Áfa (bruttó 107.950 Ft) tárgyalási díj/készkiadás ügyvédi munkadíjból álló összegre, összesen 8 tárgyalás figyelembevétele mellett. Teljes elsőfokú ügyvédi munkadíjának összegét tehát 2.768.600 Ft-ban kérte meghatározni.

[10] Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság megsértette az rPp. 78. § (1) bekezdését és az 5/2013. PJE-ben foglaltakat. Emellett a per megindításakor kérte a régi Ükr szerinti díjat, de az 2025. február 7-én hatályát veszítette. Sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság nem indokolta meg, hogy miért „szállította le” az ügyvédi munkadíj összegét a Megállapodástól eltérően 1.500.000 Ft + Áfa összegről 619.797 Ft összegre. A felperes 98,7 %-os pernyertes lett, Helység1-ről kellett a tárgyalásokra járni, több száz oldalas peranyag keletkezett a mintegy évtizedig tartó perben. Ezért is megalázó szerinte az ügyvédi munkadíj 619.797 Ft-ra „mérséklése.” A Kúria Pfv.20.887/2023/6. számú határozatát idézve hangsúlyozta, hogy az ügyvédi munkadíjban történő Megállapodástól csak rendkívül indokolt esetben lehet eltérni és azt az ítéletben indokolni kell. Az elsőfokú ítélet azonban nem tartalmaz indokolást arra vonatkozóan, hogy miért mellőzte az alperesnek a teljes és Megállapodás szerinti perköltségben való marasztalását. Arra is hivatkozott, hogy az 5/2013 PJE alapján a pertárgyérték a szerződésben kikötött szolgáltatásért járó ellenszolgáltatás, ami $120 \times 33.150 \text{ Ft} = 3.978.000 \text{ Ft}$, amihez hozzáadódik a felperes javára megítélt 1.897.998 Ft. A teljes pertárgyérték tehát szerinte 5.875.998 Ft, amihez hozzá kell adni a Helység1-Helység2 450 km tárgyalásonkénti készkiadás és tárgyalási munkadíj összegét, akkor is, ha „mérlegeléssel” megállapított ügyvédi munkadíjat állapítana meg a bíróság. Azonban még mérlegelésre sincs jogi lehetőség, mert az ügyvédi munkadíjban a felperes a jogi képviselővel Megállapodott.

[11] Az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte helyes indokai alapján. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a perköltség körében részletesen indokolta döntését és helyes jogszabályt alkalmazott. Az eljárás a régi Ükr. hatálya alatt indult, ezért azt kell alkalmazni, nem pedig a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendeletet (a továbbiakban: új Ükr.).

Az ítéltábla döntése és indokai

[12] A fellebbezés nem alapos.

[13] Alaptalanul hivatkozott a fellebbezés az rPp. 78. § (1) bekezdésének megsértésére, mivel az elsőfokú bíróság a – mértékében nem is vitatott 98,7 %-os – pernyertességnek megfelelően a pervesztes alperest kötelezte a pernyertes felperes perköltségének megfizetésére. A régi Ükr. hatályvesztésének sem volt jelentősége, mivel az új Ükr. annak 7. §-a alapján csak a 2025. február 8. után benyújtott keresetlevél alapján indul eljárásokra alkalmazandó, ezért az elsőfokú bíróság helyesen járt el a régi Ükr. rendelkezései szerint.

[14] Iratellenesen állítja a fellebbezés, az elsőfokú ítélet nem indokolta, hogy miért mellőzte a Megállapodás szerinti perköltségben történő marasztalást, és miért szállította le a Megállapodástól eltérő összegre. Az ítélet [57] bekezdése ugyanis tartalmazza, hogy az

elsőfokú bíróság a Megállapodást nem tartotta alkalmazhatónak, mert az 2025. december 18-án kelt és a jövőre vonatkozik, a sikerdíjat illetően pedig nem is teljes pernyertes a felperes, ezért kizárólag a Megállapodást követő egyetlen tárgyalásra járó díjat (107.950 Ft) fogadta el és ítélte meg. A fellebbezés az elsőfokú bíróság e jogi álláspontjával szemben semmilyen érvet nem hozott fel.

[15] Az ítéltábla a Megállapodást illetően rámutat, hogy annak 5.1-5.2. pontja szerint a megbízás hatálya kifejezetten határozott időre szól, ami az *alírástól kezdődően* az eljárás befejezésig tart. Helyesen állapította meg az elsőfokú ítélet, hogy az *csak a jövőre vonatkozó ügyvédi tevékenységre terjed ki*. Az pedig a felperesi képviselő részéről egy tárgyaláson való részvétel volt, amelyre az ítélet a díjat megítélte. A felperesi képviselő a megbízás hatálya alatt a perben ezen kívül semmilyen érdemi ügyvédi tevékenységet nem is végzett. Ezen túlmenően a Megállapodás 4.1. pontja a megbízás teljesítéséért 15% sikerdíjat tüntet fel, ám nem jelöli meg, hogy mi minősül sikernek és minek a 15%-át jelenti. Ugyanakkor a 4.2. pont azt tartalmazza, hogy az I. és II. fokú jogi képviselet ellátásáért 1.500.000 Ft + Áfa összegű megbízási sikerdíj (és a tárgyalási díj) kerül megállapításra. E két szerződési pont ezért egyrészt egymásnak eleve ellentmond, másrészt a 4.2. pont szerinti fix összegű sikerdíj az első és másodfokú eljárásra együttesen vonatkozik, így nem lehet megállapítani belőle az elsőfokú eljárásra eső sikerdíj összegét sem. A *sikerdíjjal kapcsolatos kikötés tehát nem is értelmezhető, ami alkalmazását/alkalmazhatóságát szintén kizárja*.

[16] Helyesen járt el tehát az elsőfokú bírósága, amikor a régi Ükr. 3. §-a szerinti jogszabály alapján járó ügyvédi munkadíjat állapította meg. Kiemeli az ítéltábla, hogy emiatt téves az a fellebbezési hivatkozás is, hogy az elsőfokú bíróság a Megállapodás szerinti díjtól „eltért”, illetve azt „mészkelte”, indokolás nélkül. Az elsőfokú bíróság ugyanis a fent kifejtettek szerint *nem a régi Ükr. 2. §-a alapján, vagyis megbízási szerződés szerint, hanem a 3. §-a alapján, vagyis jogszabály szerint állapította meg az ügyvédi munkadíjat*. E körben volt a pertárgyértéknek egyáltalán jelentősége, mivel a jogszabály szerinti díj esetében történik a díj összegének megállapítása a pertárgyérték alapulvételével, annak a 3. § (2) bekezdés a)-c) pontjában foglalt %-ával egyező összegben.

[17] A pertárgyértéket is alaptalanul kifogásolta a fellebbezés. Az 5/2013 PJE releváns 2. pontja ugyanis arra az esetre vonatkozik, ha a fél csak az érvénytelenség megállapítása iránt indít pert a jogkövetkezmények levonása nélkül. (Ebben az esetben sem a fellebbezésben írt összeg, hanem csak 1.728.000 Ft lenne a pertárgyérték, mivel a visszafizetendő kölcsöntőke nem ellenszolgáltatás, így csak a tőkén felüli összegnek lenne jelentősége.) Jelen esetben azonban a felperes a jogkövetkezmények levonása iránt is perelt. A következőket bírői gyakorlat szerint (Kúria Pfv.20.226/2024/12.) a szerződés érvénytelenségének megállapítására, egyben az érvénytelenség jogkövetkezményének levonására irányuló kereseti kérelem nem keresethalmazat, hanem egyetlen, tisztán marasztalási kereset. Ebben az esetben a pertárgyérték meghatározása során a marasztalási összeg adja a keresettel érvényesített jog vagy követelés értékét, és nincs jelentősége, sem a szerződéses értéknek (kölcsönösszeg), sem a másik fél által nyilvántartott, állított összegnek (Kúria Gf.30.141/2019/2., Gf.30.374/2019/2., BDT2020. 4193.). Erre tekintettel helyesen határozta meg az elsőfokú bíróság a felperes végső legmagasabb követelésének megfelelő 1.922.675 Ft összegben. Az ennek alapulvételével jogszabály szerint számított ügyvédi munkadíj összegét határozta meg 619.797 Ft-ban, amelynek összegszerűségét és helyességét a fellebbezés nem érintette. Ennek mérséklésére az elsőfokú ítélet részéről nem került sor, készkiadást pedig az elsőfokú eljárásban a felperes nem számított fel.

[18] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú ítélet érdemben helyes fellebbezett részét az rPp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[19] A másodfokú eljárásban pervesztes felperest az ítéltábla az rPp. 78. § (1)-(2) bekezdése alapján hivatalból kötelezte az alperes ügyvédi képvisellel felmerült másodfokú perköltsége megfizetésére. A fellebbezési érték 2.148.803 Ft volt (fellebbezésben kért bruttó 2.768.600 Ft – a megítélt 619.797 Ft = 2.148.803 Ft). Ennek alapulvételével a régi Ükr. 3. § (2) bekezdés *a)* pontja szerinti összeget a (4) és (5) bekezdés szerint 50-50 %-kal csökkentve állapította meg az ítéltábla a másodfokú perköltséget az alperes részére.

[20] A felperes a fellebbezési érték 8 %-ának megfelelő fellebbezési illetéket nem fizette meg, ezért annak megfizetésére az ítéltábla az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 83. § (1) bekezdése alapján lelet terhével a másodfokú ítéletben hívta fel.

Győr, 2026. május 20.

Dr. Maurer Ádám s.k.
s.k.

Dr. Zsitva Ágnes s.k.

Dr. Sarmon Hedvig

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró